

убо като стигна тамо намѣрися безъ защищеніе и безъ никого да познава. Ладіери-те оставиха я край рѣка-та съ нейни-те малки вещи, кои-то съ Госпожа Милининно-то попеченіе малко по угромны бѣха станали.

Срецо моста гдѣ-то обыкновенно излизатъ на край Волга, намирася една церква и единъ женскій монастырь, положени на една высочина отгорѣ. Отправися камъ тѣхъ за да стори обыкновенны-те си молитвы, и имаше намѣреніе да иде послѣ да тарси нѣкое жилище въ градъ-атъ

Като въ церква-та вхождаше, кои-то пу-ста ѣ ся видѣ, зачу, презъ желѣзна-та рѣшедка, пѣсны-те на инокини-те, кои-то совершаваха вечеря-та си, и видѣ тойзи случай като счастливъ. “ Единъ день говоряше она въ се-бе си, ако Господъ исполни желанія-та ми, “ и азъ подъ платно-то покрита ще быда, и “ нѣкое друго занятіе неще да имамъ освѣнь “ Бога да благодарямъ за неговы-те милости.

Кога-то она отъ церква-та излѣзе, солнце-то зализаше: Она ся запрѣ нѣколко время предъ врата-та, смална що бѣше останала отъ прекрасный-атъ видѣ, кой-то предъ очи-те ѣ ся представляваше. Крадъ Нижни, положенъ